

عنوان مقاله:

حق انصراف از انتشار آثار ادبی (مطالعه تطبیقی در اسناد بین المللی و برخی نظام های حقوقی شناسایی کننده حق)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش حقوق خصوصی، دوره 8، شماره 31 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

طیبه صاحب - استادیار حقوق خصوصی دانشگاه تربیت مدرس

عباس مرادی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق مالکیت فکری دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

در برخی نظام های حقوق نوشته، خالقان آثار ادبی، از حق معنوی ویژه ای تحت عنوان حق انصراف از نشر اثر برخوردار هستند. به موجب این حق، چنانچه عقاید خالق بعد از واگذاری حق نشر اثر به دیگری تغییر اساسی کند، وی حق دارد از ادامه انتشار اثر خود جلوگیری کند. همچنین در برخی نظام های حقوقی، این حق بنا به دلایل اقتصادی و عدم بهره برداری ناشر ظرف مدت زمان مشخصی قابل اعمال است. از آنجا که مبنای اصلی این حق، به نظریه شخصیت باز میگردد، مدافعان حق انصراف، آن را ابزار مناسبی برای حفظ شخصیت پدید آورنده میدانند. در مقابل، نظام های حقوقی مبتنی بر فایده گرایی، به واسطه هزینه های اجرای حق انصراف، از پذیرش آن سرباز میزنند. این حق در نظام حقوق داخلی، شناسایی نشده است. با وجود این، با توجه به اینکه مبنای نظام حقوق ادبی و هنری کشورمان، عمدتاً مبتنی بر حفظ شخصیت خالق است و حق انصراف ماهیتاً امتداد حق نشر به شمار میرود، در این مقاله حق انصراف از نشر در نظام حقوق داخلی پیشنهاد شده است. با وجود این، به منظور به حداقل رساندن هزینه های اجرا، شرایط و استثنائاتی نیز در نظر گرفته شده است

کلمات کلیدی:

حق انصراف، حق عدول، حق افشا، حق نشر، حقوق معنوی، حق ادبی و هنری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1194717>

